

32

א א מ״ם פ״א מַחֲלֹטֹס
יִיט מַחֲלֹטֹס יִיט מִנֶּה
לְאֻזֵּן עֵשׂ אִיִּם אִיִּם פִּי
מִקֵּינ סִפְּיָא א:
ב ב מ״ם פ״ב מַחֲלֹטֹס
מִתֵּן וְנִלְכֵּה הִלְכֵּה ג
טוֹשׁ״ע אִיִּם פִּי מִנֶּה
סִפְּיָא א:
ג ג מ״ם פ״ג מַחֲלֹטֹס יִיט
הִלֵּא א מִנֶּה לְאֻזֵּן עֵשׂ
טוֹשׁ״ע אִיִּם פִּי מִנֶּה סִפְּיָא
ד:
ד ד פִּכְיֵי מַחֲלֹטֹס
שִׁבְעַת מַחֲלֹטֹס עֵשׂ מִנֶּה
לְאֻזֵּן עֵשׂ טוֹשׁ״ע אִיִּם פִּי
ה טוֹשׁ״ע סִפְּיָא א:
ה ה מ״ם פ״ד מַחֲלֹטֹס מְגִילֵּי
שִׁבְעַת מַחֲלֹטֹס יִיט מִנֶּה
שֵׁשׁ טוֹשׁ״ע אִיִּם פִּי שִׁבְד
סִפְּיָא א:
ו ו מ״ם פ״ה מַחֲלֹטֹס שֵׁשׁ
סִפְּיָא א:

רבינו חננאל
אחיל מסכת ביצה
עוקרת גידה עוקרת.
ביצה שירלה ביום טוב.
בית שמאי אומרים תאכל,
ובית הלל אומרים לא.
תאכל. אובלד אדפסת
[תוא]. פירוש נגון אוכל
שפדנר שרש מאבר.
מוקצה [פיר] כל דבר
שאינו כרובן קרי מוקצה.
טעמו [פירוש] כל דבר של
היה תאמולו [ועשה]
היום קורא ודלד. אומקא
בר תמן למתני בתרנגולת
העומדת לגדל ביצים.
וב"ש שמעון דלית
ליה מוקצה, ובי"ח
היהרדא דלית ליה מוקצה.
ואקשינן וקרי אמר בר
תמן בי"ש כ"י שמעי
א"ר כ"י יהודה, והא
איפכא שמעינן. והא
דתנן כפרך נוטל ארס
אבנו, בי"ח אומרים
מגביהו מעל השלחן
עצמות וקליפין ובשאי
סמקא את תהלא בר
[נ"א] מונערה. ואמר בר
תמן ואין אין לנו איהר
בר שמאי כ"י יהודה
ובית הלל כ"י שמעון
ורקיעין כ"י שמא
אורלין, בשבת דסמך לו
גמא בר שמעון דלית
ליה מוקצה, וקרייל חותיה
הילכתא כסחמא [נ"א]:
אורקינמא
דב"א חותיה, מושם
דקרייל הילכתא כסחמ
[משנה], הי הכי לוי
מקשי הילכתא אהילכתא.